തകർച്ചകളുടെ കാലം

സി. ജെ. തോമസ്

തകർച്ചകളുടെ കാലം
സി. ജെ. തോമസ്
(മലയാളം: ലേഖനം)

© 2022, C. J. Thomas

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: Points, a painting by Wassily Kandinsky (1866–1944). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

തകർച്ചകളുടെ കാലം

ശ്രീ. എം. ഗോവിന്ദന്റെ "അന്വേഷണത്തിന്റെ ആരംഭം" എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിച്ചിട്ട് (അതോ വായിക്കാതെയോ?) ഒരു മാന്യസുഹൃത്ത് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: "ഇവരൊക്കെ കൺഫ്യൂഷൻ പരത്തുകയാണ്!" ആരൊക്കെ? ശ്രീ. എം. ഗോവിന്ദനും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്നവരുമായിരിക്കണമല്ലോ. ഞാനും ഏറെക്കുറെ അക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നയാളാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ പങ്ക് കൺഫ്യൂഷനുംകൂടി സംഭാവന ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുകയാണ് (ആ ഗ്രന്ഥത്തെ നീതീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ല, അതിന് അതിന്റെ സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കുവാൻ കഴിയും, കൺഫ്യൂഷൻ എവിടെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിത്തന്നെ). എന്തു കൺഫ്യൂഷൻ പരത്തുന്നുവെന്നാണാക്ഷേപം?

അതിന് ഏറ്റവും യോജിച്ച മാർഗ്ഗം ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമെന്താണെന്നു പരിശോധിക്കുകയാണല്ലോ. ഒഴുക്കൻമട്ടിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിലവിലുള്ള സകലമൂല്യങ്ങളുടേയും പരാജയം. കുറച്ചുകൂടി പരത്തിപ്പറഞ്ഞാൽ, മുതലാളിത്തത്തിന്റേയും ജനാധിപത്യത്തിന്റേയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റേയും സനാതന സന്മാർഗ്ഗ സംസ്കാരങ്ങളുടേയും പരാജയം. ഇതിനും പുറമേ വിശ്വസിച്ചു മുറുകെപ്പിടിക്കാവുന്ന ഒരു പുതിയ സുവിശേഷത്തിന്റെ അഭാവം. ഒരു അന്ധകാരയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം തന്നെയാണ് ശ്രീ. ഗോവിന്ദൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാലും വലിയ തെറ്റുണ്ടാകയില്ല. ഇതിലെന്താണ് കൺഫ്യൂഷൻ?

ഇവയൊന്നും പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നാണോ ഭാവം? അതോ ഇനി ഇവയിലേതെങ്കിലും ആശയ്ക്കു വകയുണ്ടെന്നാണോ? അതു രണ്ടുമല്ലെങ്കിൽ, ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം വാസ്തവമാണെങ്കിൽ പോലും അക്കാര്യം തുറന്നു പറഞ്ഞുകൂടെന്നായിരിക്കുമോ? ആയിരിക്കാം. അഭിപ്രായങ്ങൾ പലതരത്തിലാണല്ലോ. എങ്കിലും, മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയിൽ മർദ്ദനവും പട്ടിണിയും ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ജാതകഫലമാണെന്ന് ഇനിയും തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? എങ്കിൽ, പിന്നെ ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളും നീതിന്യായക്കോടതികളുമെല്ലാം നിറുത്തൽ ചെയ്യാമല്ലോ! ഇല്ല. നിലവിലുള്ള സാമ്പത്തികഘടന ഉത്തമമാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നവരെ ഇന്നു കണ്ടെത്താൻ വിഷമമാണ്. പോരെങ്കിൽ, കൺഫ്യൂഷൻ പരത്തുന്നുവെന്നു പരാതിപ്പെടുന്നവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ചിന്താഗതിക്കാരുമാണ്. പിന്നെയെവിടെയാണ് കുഴപ്പം? ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വകയില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ കണ്ടിട്ടുള്ളവർക്ക് ജനാധിപത്യമെന്ന ആശയംതന്നെ ദഹിക്കാതെവന്നേയ്ക്കാം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ, ചിലർ ജനകീയജനാധിപത്യമെന്നും മറ്റും പുനരുക്തിപ്രയോഗം നടത്തുന്നത്. അപ്പോൾ അവിടെയും കുഴപ്പമില്ല. സംസ്കാരം, സന്മാർഗ്ഗം, കല മുതലായതുകളേപ്പറ്റിയും ഇക്കാലത്തു വലിയ വ്യാമോഹങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത്ഭുതദർശനങ്ങളും, അമേരിക്കൻ അർദ്ധനഗ്നകളും മറ്റുമാണ് ഇവയുടെ കുത്തക ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ നിലവിലുള്ളതിനെ ഓരോന്നോരോന്നായി എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. അവ ഓരോന്നായി തകരുകയാണ്. അവയെ തകർക്കുവാൻ ബദ്ധകങ്കണരായ വിഗ്രഹധ്വംസകന്മാരും ഉണ്ട്, കാലക്രമേണ അവയെല്ലാം തകർന്നു കൊള്ളും. അവിടെയെങ്ങും കൺഫ്യൂഷനില്ല. പിന്നെയെവിടെ?

തകർന്നാൽ പോരാ, തളിർക്കുകയും വേണമല്ലോ. എന്തെങ്കിലും തളിർത്താൽ പോരാതാനും. സോഷ്യലിസമെന്നു പൊതുവെ നിർവചിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് തളിർക്കേണ്ടതെന്ന് ഒരു ധാരണ സാർവലൗകികമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കാര്യവും ശ്രീ. ഗോവിന്ദൻ പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്. അതിലെന്തോ ഒരു കുഴപ്പം ശ്രീ. ഗോവിന്ദൻ കാണുന്നുണ്ട്. പലരും ഇതിനുമുമ്പ് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പുതിയ മതത്തിലെ ഉൾപ്പിരിവുകളും, തൊഴുത്തിൽകുത്തും, തത്ത്വവും പ്രയോഗവും തമ്മിലുള്ള അന്തരവും മറ്റും പലരേയും അമ്പരപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലരൊക്കെ അത് തുറന്നുപറയുകയും ചെയ്തു. അവരെയെല്ലാം പിന്തിരിപ്പന്മാരെന്ന് മുദ്രകുത്തി കശാപ്പിനയക്കുകയായിരുന്നു പണ്ടത്തെ ഫാഷൻ. ഇന്ന്—അതായത് യുഗോസ്ലോവ്യയ്ക്കും, മാവോയ്ക്കും, ഹൈദരാബാദിനും ശേഷം—അങ്ങനെ അടച്ചു മുദ്രകുത്തുക അസൗകര്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നലെവരെ മുതലാളിത്തത്തിനുള്ളിലെ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു പ്രശ്നം. ഇന്നാകട്ടെ കമ്മ്യൂണിസത്തിനകത്തെ പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾകൂടി ചർച്ചാവിഷയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികളുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ സോഷ്യലിസം, ഒരു സനാതനസത്യമെന്നനിലയിൽനിന്ന് ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി എന്ന നിലയിലേയ്ക്കു മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നർത്ഥം. ഇക്കാര്യം ശ്രീ. ഗോവിന്ദൻ ഉദാഹരണസഹിതം വരച്ചുകാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് 'കൺഫ്യൂഷ'ന്റെ ആരംഭം. ശ്രീ. ഗോവിന്ദന് കൺഫ്യൂഷനില്ലെങ്കിലും ചില വായനക്കാർക്കു കൺഫ്യൂഷൻ ഉണ്ടാകുന്നുവത്രേ!

എന്തുപറ്റി, അങ്ങനെ സംഭവിക്കാൻ! ഒരു കടുത്ത മതവിശ്വാസിക്ക്, പുരോഹിതൻ വേദഗ്രന്ഥം മോഷ്ടിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ കൺഫ്യൂഷനുണ്ടാകും. ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുകയാണെന്ന് ആദ്യമായി മനസ്സിലാകുന്നവന് കൺഫ്യൂഷനുണ്ടാകും. യുഗോസ്ലോവ്യയെപ്പറ്റി ദീർഘമായി ചിന്തിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിനും കൺഫ്യൂഷനുണ്ടാകും. അതേ, എന്തെങ്കിലും അന്ധമായി വിശ്വസിക്കാൻ വേണമെന്നു ശഠിക്കുന്നവരാണ് ഈ "ആന്റി കൺഫ്യൂഷന്മാർ." കമ്മ്യൂണിസമുൾപ്പെടെയുള്ള സകലമതങ്ങളുടെയും കഥയതാണ്. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും വിശ്വസിക്കാൻ വേണം. അങ്ങനെയൊരു വിശ്വാസമുണ്ടാകുന്നത് എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമാണ്. പക്ഷേ, ഇക്കൂട്ടർക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. തെറ്റാണെങ്കിൽപ്പോലും ഒരു വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന നിർബ്ബന്ധമാണത്. കണ്ണു തുറക്കാതിരുന്നാൽ മതിയല്ലോ, തെറ്റു കാണാതെയിരിക്കുവാൻ. എന്തിനെയെങ്കിലും ചാരിനില്ക്കാതെ അവർക്ക് നില്ക്കക്കള്ളിയില്ല. സ്വയമായി എന്തിനെയെങ്കിലും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്താൻ ത്രാണിയില്ല. അഥവാ ത്രാണിയുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊരു പരിശ്രമത്തിലേർപ്പെടാൻ അവർക്ക് മടിയാണ്. പിന്നെയെന്താ ചെയ്യുക? നിലവിലുള്ള ഒന്നിനെ കണ്ണടച്ച് മുറുകെപ്പിടിക്കുക. ഏതിനെയെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത്, അവരല്ല, സാഹചര്യങ്ങളാണ്. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ നീതീകരിക്കുവാൻ പറ്റിയ ഒരു ഫിലോസഫിയുണ്ടവർക്ക്. ചിന്ത തലച്ചോറെന്ന വസ്തുവിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. തലച്ചോറ് ഉണ്ണുന്ന ചോറിന്റെ ഫലമാണ്. ഉണ്ണുന്ന ചോറ് സമുദായം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉത്തരം എളുപ്പത്തിൽ കിട്ടി. നമ്മുടെ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളുമെല്ലാം സമുദായം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതാണ്. (തെറ്റിയാലെന്താ പാട്, താനല്ലല്ലോ തീരുമാനിച്ചത്, സമുദായമല്ലേ?) ഇങ്ങനെ ചിന്തയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം പോലും സമുദായത്തിന്റെ പുറത്തുകെട്ടിവെച്ചു കൈയിൽ കിട്ടിയ വിശ്വാസത്തെയും മുറുകെപ്പിടിച്ച് അവർ ഇരിക്കുകയാണ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്വേഷണങ്ങളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സനാതനസത്യം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അതു ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടാലും അവർക്കു കുലുക്കമില്ല. ചൂടുപറ്റി ഇരിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു വിശ്വാസംകൂടി അവർക്കു ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി അത് ശരിയോ തെറ്റോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രധാനം ആ ചൂട് നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഇരിക്കുക എന്നതാണ്. വികൃതമായ സത്യങ്ങളെക്കാൾ നല്ലത് സുന്ദരമായ വ്യാമോഹങ്ങളാണ്. ആരെങ്കിലും ആ വ്യാമോഹങ്ങളെ ചോദ്യംചെയ്താൽ, ആരെങ്കിലും വികൃതവും കയ്പുള്ളതുമായ സത്യങ്ങളെ പുറത്തെടുത്തിട്ടാൽ, ഉടനെ പരാതിയായി, 'കൺഫ്യൂഷൻ പരത്തുന്നു.'

ഇതുതന്നെയാണ് ഇന്നത്തെ കുഴപ്പം: കുഴപ്പമുണ്ട് എന്ന വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാൻതന്നെയുള്ള കഴിവില്ലായ്മ. ഓരോ വിശ്വാസങ്ങളും രൂപീകരിക്കാൻ ചെലവാക്കിയ ചിന്തയുടെ അനേകമിരട്ടി അവ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചിലവാക്കപ്പെട്ടു. അവയ്ക്ക് അംഗീകാരം കിട്ടി. ശ്രദ്ധ തത്ത്വത്തിൽനിന്നു പ്രസരണത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതെന്താണെന്ന് വിറ്റവനും വാങ്ങുന്നവനും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ, അതു കുറെ മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ ഉറഞ്ഞുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആരെങ്കിലും അതിലെ ചളി കുത്തിയിളക്കിയാൽ, അയാൾ കൺഫ്യൂഷൻ പരത്തുകയാണ്!

ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: മനുഷ്യൻ സ്വതവേ യാഥാസ്ഥിതികനാണെന്ന്. മടിയനാണെന്നു പറയാനാണെനിക്കിഷ്ടം. പുതിയ ഒന്നിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ കുറച്ച് ആയാസം ആവശ്യമാണ്. അതു പലർക്കും അത്ര ഇഷ്ടമല്ല. ഭൂമി ഉരുണ്ടതാണെന്ന് ഒരു മഠയൻ പറയുന്നു. കൺഫ്യൂഷനില്ലാത്തവൻ, കൺഫ്യൂഷനെ വെറുക്കുന്നവൻ പ്രതിവചിക്കും: ഹേ ദന്തഗോപുരക്കാരാ, നീ പുറത്തിറങ്ങി ചുറ്റും നോക്കൂ. ഭൂമി പരന്നിരിക്കുന്നതു കാണുന്നില്ലേ? നിന്റെ പിന്തിരിപ്പൻതലയുമായി വന്ന് ഈ നല്ല ഭൂമി ഉരുണ്ടതാണെന്ന് പറയുന്നത് എന്തൊരു ധിക്കാരമാണ്, വാസ്തവവിരുദ്ധമാണ്! എന്താ കാര്യം എളുപ്പമല്ലേ? "കരതലാമലകം!"

ഇനി മറ്റൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. സോഷ്യലിസമൊക്കെ വരാൻ പോകുന്നല്ലേ ഉള്ളൂ, അതിന് ഇപ്പോഴേ വിമർശിക്കുന്നത് തെറ്റല്ലേ? അത് കൺഫ്യൂഷൻ പരത്തുകയാണ്. അഥവാ ഒരു വഴിക്കിറങ്ങുമ്പോഴേ മുന്നറിയിപ്പുകൾ കൊടുക്കുന്നതെന്തിനാണ്? കുഴിയിൽ ചാടിയിട്ട് ഉപദേശം കൊടുത്താൽ പോരേ എന്ന്. സോഷ്യലിസത്തിന് പരസ്പരം കലഹിക്കുന്ന ഒരു ലക്ഷം ഉൾപ്പിരിവുകളും, ഓരോ ഉൾപ്പിരിവിന് നിമിഷംതോറും കറങ്ങിത്തിരിയുന്ന നയവ്യതിയാനങ്ങളും കാണുന്ന ഇക്കാലത്തും ശാന്തമായ ഉപദേശങ്ങളെ കൺഫ്യൂഷനായി തള്ളുന്നതു മനുഷ്യന്റെ അന്ധതയല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണ്?

മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഒരു പുതിയ അന്ധകാരത്തിന്റെ വക്കത്തെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. എളുപ്പത്തിൽ ഉത്തരം പറയാനോ പരിഹരിക്കാനോ സാധ്യമല്ലാത്ത പ്രശ്നങ്ങളാണ് മനുഷ്യനെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ എല്ലാം ചിന്തിച്ചുപോകും, എന്താണ് മനുഷ്യന്റെ ഭാവിയെന്ന്. മനുഷ്യൻ മൗലികമായി നല്ലവനാണ്. മനുഷ്യവർഗ്ഗം നിരന്തരമായി പുരോഗമിക്കയാണോ? കമ്മ്യൂണിസം പുരോഗതിയുടെ കൊടുമുടിയാണോ? ഈവക കാര്യങ്ങൾ ശരിക്ക് ആലോചിച്ചല്ലാതെ മുന്നോട്ടുപോവുക സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു പതനത്തിലാണ് നാമിന്നു നില്ക്കുന്നത്. ഈ ആലോചന ഒരു പുതിയ അന്വേഷണമാണ്. അനേകം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂടിവേണം ആ അന്വേഷണം പുരോഗമിക്കാൻ. അങ്ങനെയൊരു പരിശ്രമത്തിലാണ് ശ്രീ. എം. ഗോവിന്ദൻ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യൂഹങ്ങളോടു നമുക്കു വിയോജിക്കാം. പക്ഷേ, സ്ഥാപിതവിശ്വാസങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്, കൺഫ്യൂഷൻ പരത്തുകയാണെന്നു പറഞ്ഞു കണ്ണടച്ചിരിക്കുന്നത് മുന്നോട്ടുള്ള ഗതിയല്ല.

പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തോടുകൂടി അവ്യക്തമായ ചില സൂചനകൾ ഗ്രന്ഥകാരൻ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. നിശ്ചിതമായ ഒരു വിശ്വാസസംഹിത അദ്ദേഹം ഉന്നയിക്കുന്നില്ലെന്നത് വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ, ഇന്നത്തെ നിലയിൽ അത് ഒരു വലിയ തെറ്റല്ല, കുറവുമല്ല, അവ്യക്തരൂപത്തിലെങ്കിലും ചിലതു പറയുന്നല്ലോ എന്നാണെനിക്കുള്ളതം. മനുഷ്യത്വത്തെ അവഗണിച്ച് ആചാരങ്ങളുടെ പുറകേ പോകുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു. മനുഷ്യത്വത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ഒരു പരിശ്രമവും നടത്തി. ഇനി അതിന് എന്തു ചെയ്യണം എന്നതാണ് അവശേഷിക്കുന്ന പ്രശ്നം. അക്കാര്യം പരിചിന്തനാർഹമാണ്. ഗ്രന്ഥകാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് അന്വേഷണത്തിന്റെ ആരംഭം മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. കളമൊരുക്കൽ, കളപറിച്ചുള്ള കളമൊരുക്കൽ. അതുവരെ, എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു കൺഫ്യൂഷനും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

മാതൃഭൂമി 18 നവംബർ 1951.

ധിക്കാരിയുടെ കാതൽ 1955.

□

സി. ജെ. തോമസ്

മലയാളഭാഷയിലെ ഒരു നാടകകൃത്തും സാഹിത്യ നിരൂപകനുമായിരുന്ന സി. ജെ. തോമസ് (നവംബർ 14, 1918–ജൂലൈ 14, 1960) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചൊള്ളമ്പേൽ യോഹന്നാൻ തോമസ്. മലയാള നാടകസാഹിത്യത്തെ ആധുനിക ഘട്ടത്തിലെത്തിക്കുന്നതിൽ നിർണ്ണായക പങ്ക് വഹിച്ച ഇദ്ദേഹം പത്രപ്രവർത്തകൻ, ചിത്രകാരൻ എന്നീ നിലകളിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

1918-ൽ കൂത്താട്ടുകുളത്തെ പ്രമുഖ ക്രിസ്തീയ വൈദികന്റെ മകനായി ജനിച്ച സി. ജെ. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുന്ന സമയത്ത് ളോഹ ഉപേക്ഷിച്ച് തിരിച്ചുപോന്ന് വിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ചു. രണ്ട് വർഷക്കാലം വടകര സെന്റ് ജോൺസ് ഹൈസ്കൂളിലും തുടർന്ന് എം. പി. പോൾസ് കോളേജിലും അധ്യാപകനായി ജോലിനോക്കിയിരുന്ന അദ്ദേഹം പിന്നീട് അവസാനം വരെ പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്ത് സജീവമായിരുന്നു. സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, ആകാശവാണി, ദക്ഷിണഭാഷാ ബുക്ക് ട്രസ്റ്റ് എന്നിവയിലും പ്രവർത്തിച്ചു.

സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം വക പുസ്തകങ്ങളുടെ പുറംചട്ടകൾക്ക് അത്യധികം ആകർഷകങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ച് മലയാള പുസ്തകങ്ങളുടെ പുറംചട്ട രൂപകല്പനയുടെ രംഗത്ത് മാറ്റങ്ങളുടെ തുടക്കം കുറിച്ചത് സി. ജെ.-യാണ്.

പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായിരുന്ന എം. പി. പോളിന്റെ മൂത്ത പുത്രി റോസിയെയാണ് വിവാഹം ചെയ്തത്. റോസി തോമസ് സി. ജെ.-യുടെ മരണശേഷം അറിയപ്പെട്ടുന്ന സാഹിത്യകാരിയായി.

പ്രശസ്ത കവയിത്രി മേരി ജോൺ കൂത്താട്ടുകുളം സി. ജെ. തോമസിന്റെ മൂത്ത സഹോദരിയായിരുന്നു. 1960 ജൂലൈ 14-ന് 42-ാം വയസ്സിൽ സി. ജെ. അന്തരിച്ചു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ടു് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.